

Het boek Joël en de Laodiceaanse Kerk der Zevende-dags Adventisten - Nummer Tien

Jeff Pippenger

2025-12-14

Nummer Tien

Wij behandelen een gedeelte van het visioen van Jesaja dat begint in hoofdstuk zeven en doorloopt tot het einde van hoofdstuk twaalf. Wij doen dit omdat in 1850 „de Heere Zijn hand ten tweeden male uitstreckte, om” Zijn overblijfsel te vergaderen. Wij brengen de wegmerken van 1844 tot 1863 aan. ‘1850’ en de tweede vergadering is een van die wegmerken.

Zodra het visioen van Jesaja begint in vers één van hoofdstuk zeven, dient elke verwijzing door middel van een uitdrukking als „te dien dage” te worden geplaatst binnen het vastgestelde profetische kader van hoofdstuk zeven. Een sleutel tot het juist onderscheiden van het visioen is te verstaan dat profetie werkt volgens de beginselen van herhaling en uitbreiding, en deze regel is in het visioen werkzaam.

De verschillende profetische waarheden die in het visioen van Jesaja, beginnend in hoofdstuk zes, worden aangeduid, dienen benaderd te worden vanuit het perspectief dat Jesaja “allereerst en bovenal” een ziel vertegenwoordigt die op 9/11 gezalfd werd om te verkondigen dat de late regen is aangebroken. In die geheiligde context illustreert hoofdstuk zeven van Jesaja juist de vrees die door de profeet in hoofdstuk zes werd uitgebeeld toen hij de vraag stelde “hoe lang” hij de boodschap van 9/11 zou moeten brengen aan een afvallige kerk die ‘ogen had maar weigerde te zien en oren had maar weigerde te horen’?

In het visioen is de goddeloze en dwaze koning Achaz het symbool van een Laodiceeër die de waarschuwing van de boodschap van de late regen niet zal aannemen, zoals die wordt gebracht door de wachters die de goddeloze en dwaze Achaz tegemoet treden, vertegenwoordigd door Jesaja en zijn zonen.

9/11 deed zich voor in de profetische geschiedenis van Daniël 11 vers 40; wanneer Jesaja dus in hoofdstuk zes bij 9/11 wordt geplaatst, wordt hij profetisch binnen vers 40 van Daniël 11 geplaatst, maar nog betekenisvoller: hij wordt geplaatst binnen de ‘verborgen geschiedenis van vers 40’. De verborgen geschiedenis van vers 40 begon toen het vers in 1989 in vervulling ging met de ineenstorting van de Sovjet-Unie. Van 1989 tot aan de zondagswet van vers 41 is de ‘verborgen geschiedenis van vers 40’, die door de Leeuw uit de stam van Juda juist in diezelfde ‘verborgen geschiedenis’ wordt ontzegd. Wat dit aanwijst in onze beschouwing van Jesaja als vertegenwoordiger van een boodschapper van de late regen na 9/11, is dat een deel van de boodschap van de late regen die Jesaja verkondigt, is — Daniël 11, verzen 41 tot en met 45.

Profetisch staande bij 9/11 toont Jesaja in hoofdstuk tien een waarschuwing dat de allereerstvolgende gebeurtenis die zal plaatsvinden het „onrechtvaardige besluit” is, namelijk de

zondagswet, en die wordt voorgesteld in vers eenenveertig van Daniël elf. Jesaja's illustratie van de boodschap van de late regen is geplaatst binnen de 'verborgen geschiedenis' van vers veertig, na 9/11. De vervulling van vers veertig in 1989 plaatst Jesaja na 1989, bij 9/11, waar hij met een kool van het altaar wordt gezalfd. Jesaja vertegenwoordigt een boodschapper wiens boodschap de laatste zes verzen van Daniël elf omvat.

Jesaja verklaart rechtstreeks dat hij en zijn kinderen tot tekenen en wonderen zijn. In hoofdstuk zeven, vers drie, bevinden Jesaja en zijn zoon zich bij de waterleiding van de bovenste vijver, aan de heerweg naar het veld van de voller. Jesaja brengt de boodschap van de late regen, die hij in hoofdstuk zes gezalfd was te verkondigen, en hij staat bij drie symbolen van de late regen, evenals met zijn kind Sear-Jaschub. De waterleiding van de bovenste vijver is een profetische toespeling op de twee pijpen die met de gouden olie gevuld zijn, welke Zacharia aanwijst en waarover Zuster White zo dikwijls spreekt; zij duiden op de boodschap die uit de waterleiding van de bovenste vijver komt in de boodschap van de late regen.

Jesaja's waterleiding staat in verbinding met Zacharia's twee pijpen, en Ellen Whites commentaar verbindt Zacharia met de gelijkenis van de tien maagden. Jesaja wordt in hoofdstuk zes vernederd tot in het stof wanneer hij de heerlijkheid van de Heere ziet. Hij stemt erin toe de boodschap te dragen die in vers drie wordt voorgesteld als de boodschap die de aarde verlicht met Gods heerlijkheid. En hij wordt gereinigd met een gloeiende kool van het altaar en staat vervolgens bij de vijver die gevormd wordt door het water uit de bovenste vijver. In hoofdstuk achtentwintig omschrijft Jesaja de boodschap van de late regen als „regel op regel”, en in vers drie vertegenwoordigt de bovenste vijver verscheidene profetische lijnen.

Jesaja, die een ziel op 9/11 vertegenwoordigt, zou slechts daar staan waar de gouden olie neerdaalt uit het bovenste bekken, indien die ziel naar de goede weg had gevraagd die leidt tot Jeremia's oude pad, dat Jesaja's „heerbaan (pad) bij het veld van de voller” is, waar Jeremia's „rust” wordt gevonden. Jesaja's boodschap van de late regen is niet alleen gegrond op de lijn van de tien maagden, de lijn van Zacharia van de twee gouden buizen en de lijn van Jeremia van het oude pad, maar Jesaja staat ook bij „het veld van de voller”, waar de Bode van het Verbond de zonen van Levi loutert en reinigt als zilver en goud.

Het is een zeer eenvoudige profetische taak om andere lijnen in het derde vers van hoofdstuk zeven te brengen. De olie van Zacharia en de tien maagden verbindt zich met Jakobs ladder en de eerste twee verzen van Openbaring, want zij behandelen alle het communicatieproces tussen God en de mens. Jeremia's oude pad omvat de „wachter” die op de bazuin blaast, welke de goddeloze en dwaze koning Achaz weigert te horen. Die bazuin trekt alle bazuinen van de profetie, evenals de profetische wachters, in Jesaja's „heerbaan”, waar Jesaja en zijn zoon staan om een boodschap over te brengen aan de leider van Laodicea.

Jesaja en zijn zoon Sear-Jaschub, wat betekent: „een overblijfsel zal terugkeren”, staan samen bijeen en beelden de verkondiging uit van de boodschap van de late regen die op 9/11 aankwam. Zij gaan de goddeloze koning Achaz tegemoet, en als vader en zoon vertegenwoordigen zij een symbool van alfa en omega, de voornaamste regel van de „regel op regel”-methodologie. „Regel

op regel” is de regel die werd getypeerd door het milleristische „dag/jaar”-beginsel.

Op 11 augustus 1840 werd een profetie over de islam van het tweede wee uit Openbaring negen vervuld en werd het Milleritische „dag/jaar”-beginsel bevestigd, waardoor Millers voorspelling over 1843, die op het dag/jaar-beginsel was gebaseerd, kracht werd bijgezet. Op 11 september 2001 werd een profetie over de islam van het derde wee uit Openbaring negen, tien en elf vervuld en werd het beginsel van alfa (11-8-1840) en omega (11-9) bevestigd, toen de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde op het ogenblik dat de grote gebouwen van New York instortten—precies zoals de machtige engel van Openbaring tien was neergedaald op 11 augustus 1840, toen de alfa, die de omega voorafschaduwde, werd vervuld.

Niet alleen vertegenwoordigen Jesaja en zijn zoon het primaire beginsel van „regel op regel”, maar zij vertegenwoordigen ook de Elia-boodschap, die een boodschap vertegenwoordigt die wordt uitgebeeld door de verhouding van een vader tot zijn kinderen. De Elia-boodschap, die vlak vóór de grote en geduchte dag des HEEREN wordt verkondigd, duidt een boodschap aan die aankomt vlak voordat Gods uitvoerende oordelen beginnen. Gods uitvoerende oordelen vertegenwoordigen een periode die „de grote en geduchte dag des HEEREN” is. Die periode begint bij de zondagswet en loopt door tot de zeven laatste plagen. De periode begint met de zondagswet en eindigt met de zeven laatste plagen. De Elia-boodschap is daarom gegrond op het beginsel van alfa en omega, verbonden met de waarschuwing voor de nadering van het einde van de genadetijd. Bij de boodschap van Elia behoren ook de verschillende profetische lijnen die op Elia zijn gebaseerd; want Elia vertegenwoordigde volgens Jezus Johannes de Doper, en zowel Elia als Johannes vertegenwoordigden volgens zuster White William Miller, en samen vertegenwoordigen Elia en Johannes de Doper zowel de honderd vierenveertigduizend (Elia) als de grote schare in Openbaring zeven (Johannes).

Jesaja en zijn zoon staan op de oude paden, die de fundamenten zijn, en zij ontvangen de gouden olie, want zij zijn wijze maagden die door het reinigingsproces van de voller gaan, dat op 22 oktober 1844 werd vervuld, als voorafbeelding van de zondagswet. Jesaja en het overblijfsel dat terugkeert, (want dat is de betekenis van de naam van zijn zoon, Schear-Jasjub), vertegenwoordigen het overblijfsel dat op 9/11 „terugkeert” naar de oude paden. De vader-overblijfselrelatie, die ook de alfa- en omega-relatie is, die ook de Elia-relatie van „het hart der vaders en der kinderen” is, identificeert dat Vader Miller en zijn verhouding tot een overblijfselbeweging van de eerste engel de alfa-beweging van Filadelfia was. In de alfa-beweging werd Vader Miller geïdentificeerd als Elia en Johannes de Doper, die door Jezus werd aangewezen als de boodschapper die de weg bereidde voor de Booschapper van het Verbond. Al deze profetische vervullingen in de alfa-geschiedenis van de eerste en tweede engelen worden herhaald in de geschiedenis van de omega van de derde engel.

Er zijn belangrijkere feiten met betrekking tot Jesaja’s illustratie in het visioen, maar hier stellen wij eenvoudig vast dat Jesaja specifiek de verschillende waarheden aanwijst die het hart vormen van de boodschap van de late regen van 9/11. Al deze lijnen die wij zojuist hebben besproken, en uiteraard nog vele andere, bevinden zich in vers drie van hoofdstuk zeven.

In vers acht intensificeert de profetische waarheid zich, doordat zij de sleutel aanwijst die de „verborgen geschiedenis van vers veertig” ontsluit, en verbazingwekkend genoeg wordt die sleutel aangeduid in precies hetzelfde vers waarin het begin van beide tijdsprofetieën van 2520 jaar wordt gemarkeerd.

Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin; en binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm verbroken worden, zodat het geen volk meer zal zijn. En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia.

Indien gij niet gelooft, zult gij voorzeker niet bevestigd worden. Jesaja 7:8, 9.

Jesaja's illustratie van de boodschap van de late regen omvat Mozes' „zeven tijden”, want de vijfenzestigjarige profetie van vers acht bepaalt het beginpunt voor zowel het noordelijke als het zuidelijke koninkrijk van Israëls verstrooiing van 2520 jaar. In precies hetzelfde vers bevindt zich de sleutel die de drie profetische lijnen omdraait van de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989 in Daniël elf vers veertig, tezamen met vers tien van Daniël elf, alsook met vers acht van Jesaja acht. Met deze drie lijnen (Jesaja 8:8, Daniël 11:10, 40) is de sleutel de „hoofden” van de verzen acht en negen. Wanneer de sleutel van de „hoofden” wordt toegepast op deze drie parallelle verzen, wordt de deur naar de geschiedenis van de oorlog in Oekraïne en de spoedig komende Derde Wereldoorlog ontsloten. Wanneer die profetische deur wordt ontsloten, blijkt vervolgens dat vers elf tot en met zestien van Daniël elf parallelle geschiedenis zijn aan vers veertig van Daniël elf na de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989. Het ontsluiten van de „verborgen geschiedenis van vers veertig” is een waarheid die behoort tot een uitgelezen klein aantal waarheden waarvan wordt vastgesteld dat zij worden ontzegd in samenhang met het ontzeggen van de Openbaring van Jezus Christus, vlak voordat de genadetijd sluit.

Vers één van hoofdstuk acht van Jesaja begint met het woord „Voorts”, waarmee wordt aangeduid dat hoofdstuk acht boven op hoofdstuk zeven komt. Behalve dat het eerste woord „voorts” is, is hoofdstuk acht, vers drie, verbonden met vers drie van hoofdstuk zeven als een tweede getuige dat de twee hoofdstukken regel op regel moeten worden toegepast. Beide verzen „drie” noemen een van Jesaja's zonen, wier namen beide spreken van de profetische boodschap binnen het verhaal. Sear-Jaschub betekent „een overblijfsel zal terugkeren” en Maher-Schalal-Chas-Baz betekent „spoedig tot de buit”. Sear-Jaschub wordt het eerst genoemd, daarna Maher-Schalal-Chas-Baz (wat de langste naam in de Bijbel is). De alfa, voorgesteld door „1”, is kleiner, en in dit geval zelfs aangeduid als een „overblijfsel”, en de omega, voorgesteld door „22”, is groter, en wordt weergegeven door de langste naam in de Bijbel, terwijl zij de snelle bewegingen van de zondagswet symboliseert.

Het alfa-overblijfsel, voorgesteld door Sear-Jaschub, is in vers drie bij zijn vader Jesaja. Samen zijn zij een alfa en een omega, en zij staan op een plaats die is samengesteld uit drie afzonderlijke verwijzingen naar de late regen.

Toen zei de HEERE tot Jesaja: Ga nu uit, gij en uw zoon Sear-Jasub, Ahaz tegemoet, aan het einde van de waterleiding van de bovenste vijver, aan de weg van het vollersveld. Jesaja 7:3.

Jesaja is een symbool van de honderd vierenveertigduizend, en door de roeping van 9/11 te vertegenwoordigen, vertegenwoordigt Jesaja ook de roeping van juli 2023. Bij 9/11 is Jesaja een Laodiceeër, vertegenwoordigd door Jakob de hiellichter, die op het punt stond Ezau's eerstgeboorterecht te nemen terwijl het adventisme uit de mond van de Heer wordt uitgespuwd; en in 2023 vertegenwoordigt Jesaja Israël, de overwinnaar. Jesaja vertegenwoordigt iemand die Gods boodschap verkondigde, die tot het besef wordt gewekt dat hij een Laodiceeër is, en die vervolgens door een gloeiende kool wordt gereinigd tot een Filadelfiër.

„Jesaja had een wonderbaar gezicht op Gods heerlijkheid. Hij zag de openbaring van Gods macht, en nadat hij Zijn majesteit had aanschouwd, kwam tot hem een boodschap om heen te gaan en een bepaald werk te verrichten. Hij voelde zich voor dat werk geheel onwaardig. Wat deed hem zichzelf onwaardig achten? Dacht hij zichzelf onwaardig voordat hij een gezicht van Gods heerlijkheid had?—Nee; hij waande zich vóór God in een rechtvaardige toestand; maar toen de heerlijkheid van de Heere der heerscharen hem werd geopenbaard, toen hij de onuitsprekelijke majesteit van God aanschouwde, zei hij: ‘Wee mij, want ik verga! omdat ik een man van onreine lippen ben, en ik woon te midden van een volk dat onreine lippen heeft; want mijn ogen hebben de Koning, de Heere der heerscharen, gezien. Toen vloog een van de serafs tot mij, en hij had een gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het altaar genomen had; en hij roerde mijn mond daarmee aan en zei: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; zo is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend.’ Dit is het werk dat aan ons als afzonderlijke personen moet worden verricht. Wij verlangen dat de gloeiende kool van het altaar op onze lippen wordt gelegd. Wij verlangen het woord te horen spreken: ‘Uw ongerechtigheid is geweken en uw zonde verzoend.’” Review and Herald, 4 juni 1889.

„Hoe lang” in Jesaja hoofdstuk zes is een symbool van 9/11 tot aan de zondagswet, en hoofdstuk zes is een voorstelling van 9/11. Hoofdstukken zeven tot en met negen presenteren de boodschap die Jesaja gaf aan de afvallige leiding van Juda, en de illustratie die plaatsvindt gedurende de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, wanneer de dronkaards van Efraïm struikelen. In hetzelfde visioen tekent Jesaja op:

Zie, ik en de kinderen die de HEERE mij gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël, van de HEERE der heerscharen, die woont op de berg Sion. Jesaja 8:18.

Jesaja en zijn kinderen zijn tekenen binnen de raadselen die in hoofdstukken zeven tot en met negen worden aangetroffen. Hoofdstukken zeven tot en met negen vormen het referentiepunt van het gehele visioen, wat elke verwijzing naar „die dag” of „die tijd” betreft. Vers achttien duidt aan dat Jesaja en zijn zonen tekenen zijn, en de verzen rondom vers achttien duiden de tijdsperiode aan waarin de tekenen herkend moeten worden.

En velen onder hen zullen struikelen en vallen en gebroken worden, en verstrikt en gevangen worden. Bind de getuigenis toe, verzegel de wet onder mijn discipelen. En ik zal de HEERE verwachten, Die Zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal op Hem hopen.

Zie, ik en de kinderen die de HEERE mij gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël, van de HEERE der heerscharen, Die woont op de berg Sion. Jesaja 8:15–18.

Zij die „de HEERE verwachten” worden voorgesteld door Jesaja en zijn twee zonen. Zij zijn degenen voor wie de HEERE „zijn aangezicht” verborgen had, hetgeen een kenmerk is van hen die, na juli 2023, ontwaken tot de eisen van het gebed van Leviticus zesentwintig. Zij ontwaken tot het feit dat hun belijdenis moet inhouden dat de HEERE hun tegengegaan is, dat wil zeggen dat Hij zijn aangezicht voor hen verborgen heeft.

Het „verzegelen van het getuigenis” en „het sluiten van de wet” is het verzegelen van de honderd vierenveertigduizend, die in tegenstelling staan tot „velen”. „Velen” zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Velen worden gesteld tegenover Jesaja en zijn twee zonen, die de weinigen vertegenwoordigen. De „velen” zijn de vijf dwaze maagden, en daarom overkomen hun vijf dingen: zij „struikelen, en vallen, en worden verbreizeld, en worden verstrikt, en worden gevangen”. Zij struikelen omdat zij de boodschap van de late regen hebben verworpen.

Want met stamelende lippen en in een andere tong zal Hij tot dit volk spreken. Tot wie Hij gezegd heeft: Dit is de rust, waarmee gij de vermoeide rust kunt doen vinden; en dit is de verkwikking; toch hebben zij niet willen horen. Maar het woord des HEEREN was hun: gebod op gebod, gebod op gebod; regel op regel, regel op regel; hier een weinig, daar een weinig; opdat zij zouden heengaan, achterover vallen, verbroken worden, verstrikt raken en gevangen worden. Jesaja 28:11–13.

In de verzegelingstijd van hoofdstuk acht beschrijft Jesaja de val van de goddelozen, getypeerd door Achaz, en hij identificeert dezelfde groep in vers dertien van hoofdstuk achtentwintig. De reden dat zij “vallen” is dat zij de boodschap van de late regen verwerpen, die voor hen “regel op regel” was en gebracht werd door hen die worden voorgesteld als mensen met stamelende lippen. De vitzuchtige Joden beschuldigden de discipelen op Pinksteren van dronkenschap, omdat zij de boodschap niet konden begrijpen. In hun ogen werd zij gebracht door stamelende lippen.

In vers drie van hoofdstuk zeven is Jesaja de profetische alfa voor zijn zoon Sear-Jaschub, die op zijn beurt de omega is in verhouding tot zijn vader, maar tevens de alfa in de verhouding tot zijn broer. Als vertegenwoordigers van Alfa en Omega staan zij daar waar de twee gouden buizen uit het hemelse heiligdom een plas vormen, juist aan de heerbaan van Jeremia’s oude pad in het veld waar linnen van vlekken tot zuiver wit wordt veranderd terwijl de Boodschapper van het Verbond de zonen van Levi zuivert, evenals Jesaja en Sear-Jaschub. Eenmaal daar stelt hij de goddeloze en dwaze koning Achaz de boodschap van Mozes’ oude pad van Leviticus zesentwintig over de „zeven tijden” voor, die in hetzelfde vers vaststelt dat een „hoofd” een koning is, of het koninkrijk van de koning, of de hoofdstad van een koninkrijk.

Die sleutel opent het licht van Gods Woord, zodat de Oekraïense Oorlog, die in 2014 begon, kon worden gezien als een onderwerp van Bijbelse profetie dat wordt voorgesteld als plaatsvindend tijdens de verzegelingstijd van de honderd vierenveertig duizend en de geschiedenis van de laatste drie presidenten van de Verenigde Staten. De boodschap van de late regen wordt door Jesaja in hoofdstuk tien en elf voorgesteld, en zij beschrijft de innerlijke en uiterlijke geschiedenis van de laatste zes verzen van Daniël elf. Het eerste vers, vers veertig, wordt door Jesaja in hoofdstuk zes tot en met negen geïllustreerd, en vervolgens worden in hoofdstuk tien en elf de innerlijke en

uiterlijke geschiedenissen van de boodschap die in 1989 werd ontzegeld, uiteengezet. Elk belangrijk element van de boodschap van de late regen wordt in het visioen voorgesteld.

De laatste verzen van hoofdstuk tien duiden dezelfde profetische geschiedenis aan als de laatste verzen van hoofdstuk elf. Hoofdstuk tien is het uitwendige en elf het inwendige. In het boek Openbaring zijn de zeven gemeenten het inwendige en de zegels het uitwendige. In de slotverzen van hoofdstuk tien heft de pauselijke macht haar hand op tegen Jeruzalem in een parallelle passage met de pauselijke macht die aan haar einde komt, zonder dat iemand haar helpt, in vers vijfenveertig van Daniël elf.

Nog diezelfde dag zal hij te Nob halt houden; hij zal zijn hand opheffen tegen de berg van de dochter van Sion, de heuvel van Jeruzalem. Zie, de Heere, de HEERE der heirscharen, zal met verschrikking de takken afkappen; en de hoog opgeschotenen zullen omgehouden worden, en de hoogmoedigen zullen vernederd worden. En Hij zal het struikgewas van het woud met ijzer neerslaan, en de Libanon zal vallen door een Machtige. Jesaja 10:32–34.

Het einde van hoofdstuk tien markeert het sluiten van de menselijke genadetijd, en daar sluit ook het einde van Daniël elf af.

En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën op de heerlijke heilige berg; maar hij zal aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen. En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestaat, tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die geschreven gevonden wordt in het boek. Daniël 11:45, 12:1.

Hoofdstuk tien begint in vers één met het „onrechtvaardige besluit”, dat Zuster White aanduidt als de zondagswet.

Wee hun die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen en die voorschrijven wat ellendig en drukkend is. Jesaja 10:1.

Hoofdstuk tien begint bij de zondagswet, hetgeen overeenkomt met vers eenenveertig van Daniël hoofdstuk elf, en het eindigt met een parallel van het opstaan van Michaël in de geschiedenis van vers vijfenveertig van Daniël 11.

„Er is een afgodssabbat opgericht, zoals het gouden beeld werd opgericht in de vlakte van Dura. En zoals Nebukadnezar, de koning van Babylon, een bevel uitvaardigde dat allen die zich niet zouden neerbuigen en dit beeld aanbidden, gedood moesten worden, zo zal er een afkondiging worden gedaan dat allen die de zondagse instelling niet zullen eerbiedigen, gestraft zullen worden met gevangenisstraf en de dood. Aldus wordt de sabbat des Heren met voeten getreden. Maar de Heere heeft verklaard: ‘Wee hun die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen en benauwdheid voorschrijven die zij hebben voorgeschreven’ [Jesaja 10:1]. [Zefanja 1:14–18; 2:1–3, geciteerd.]” Manuscript Releases, deel 14, 91.

In de „grote aardbeving” van Openbaring elf, die in vers dertien de zondagswet voorstelt, zijn er drie symbolen van de islam verbonden met de „aardbeving” die het beest uit de aarde van Openbaring dertien doet schudden, wanneer het spreekt als een draak. In Jesaja hoofdstuk tien

wordt de zondagswet voorgesteld als een „onrechtvaardig besluit” waarover een „wee” wordt uitgesproken. In de „grote aardbeving” van Openbaring elf, van vers dertien tot en met vers achttien, wordt de islam van het derde wee geïdentificeerd met vier symbolen van de islam en met de slag die zij bij de zondagswet tegen de Verenigde Staten toebrengt; „En in hetzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving,” en „het tweede wee is weggegaan; zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies op de bazuin” „en de volken zijn toornig geworden.”

Hoofdstuk tien beeldt de pauselijke macht uit vanaf vers eenenveertig in Daniël elf tot en met vers vijfenveertig, wanneer het pausdom aan zijn einde komt. Vers veertig maakt geen deel uit van de verhaallijn in hoofdstuk tien, want Jesaja illustreert de ‘verborgen geschiedenis’ van vers veertig wanneer de boodschap van de late regen wordt gebracht aan een afvallige kerk, vertegenwoordigd door Achaz. De afsluiting van hoofdstuk elf toont de verlossing van de pauselijke macht in dezelfde geschiedenis.

En de HEERE zal de tong van de Egyptische zee volkomen vernietigen; en met Zijn geweldige wind zal Hij Zijn hand bewegen over de rivier, en die slaan in de zeven stromen, en maken dat men er met droge voeten doorheen gaat. En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel van Zijn volk, dat overgebleven zal zijn, uit Assyrië; zoals het voor Israël was op de dag dat het optrok uit het land Egypte. Jesaja 11:15, 16.

Jesaja hoofdstuk tien is het uitwendige en hoofdstuk elf is het inwendige van dezelfde geschiedenis. Het uitwendige en het inwendige komen overvloedig voor in Gods Woord, en deze twee parallelle hoofdstukken vertegenwoordigen de waarschuwing van de derde engel, zoals voorgesteld door Jesaja. De waarschuwing van de derde engel is door inspiratie op vele wijzen samengevat, maar een zeer behulpzame indeling van de waarschuwing van de derde engel is dat zij de gebeurtenissen vertegenwoordigt die verbonden zijn met het sluiten van de genadetijd en tevens de noodzaak van persoonlijke voorbereiding benadrukt. Jesaja tien behandelt de gebeurtenissen, en hoofdstuk elf de voorbereiding.

„De gebeurtenissen die verband houden met het einde van de genadetijd en het werk van voorbereiding op de tijd der benauwdheid, worden duidelijk uiteengezet. Maar velen hebben van deze gewichtige waarheden niet meer begrip dan alsof zij nooit geopenbaard waren. Satan waakt om elke indruk weg te nemen die hen wijs zou maken tot zaligheid, en de tijd der benauwdheid zal hen onvoorbereid aantreffen.

„Wanneer God de mensen waarschuwingen zendt die van zó groot belang zijn dat zij worden voorgesteld als verkondigd door heilige engelen die in het midden des hemels vliegen, verlangt Hij van ieder mens die met verstandelijke vermogens is begiftigd, acht te slaan op de boodschap. De ontzagwekkende oordelen die zijn uitgesproken over de aanbidding van het beest en zijn beeld (Openbaring 14:9–11), behoren allen ertoe te brengen de profetieën ijverig te onderzoeken om te vernemen wat het merkteken van het beest is en hoe zij kunnen vermijden het te ontvangen. Maar de grote massa van het volk wendt het oor af van het horen van de waarheid en keert zich tot fabels. De apostel Paulus verklaarde, vooruitziende op de laatste dagen: ‘Er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen.’ 2 Timotheüs 4:3. Die tijd is ten volle gekomen. De menigten verlangen niet naar de Bijbelse

waarheid, omdat zij strijdig is met de begeerten van het zondige, de wereld liefhebbende hart; en Satan verschaft de misleidingen die zij liefhebben.

“Maar God zal op aarde een volk hebben dat de Bijbel, en de Bijbel alleen, handhaaft als de maatstaf van alle leerstellingen en de grondslag van alle hervormingen. De opvattingen van geleerde mannen, de gevolgtrekkingen van de wetenschap, de geloofsbelijdenissen of besluiten van kerkelijke concilies, even talrijk en onderling tegenstrijdig als de kerken die zij vertegenwoordigen, de stem van de meerderheid — niet één en ook niet al deze dingen tezamen mogen worden beschouwd als bewijs voor of tegen enig punt van religieus geloof. Voordat wij enige leer of enig voorschrift aanvaarden, moeten wij ter ondersteuning daarvan een duidelijk ‘Zo zegt de Heere’ eisen.”

„Satan tracht er voortdurend naar de aandacht op de mens te vestigen in plaats van op God. Hij brengt de mensen ertoe op bisschoppen, op predikanten, op hoogleraren in de theologie te zien als hun gidsen, in plaats van de Schriften te onderzoeken om zelf hun plicht te leren kennen. Door vervolgens de gedachten van deze leiders te beheersen, kan hij de menigten naar zijn wil beïnvloeden.” *The Great Controversy*, 594, 595.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.